

PORTANTVEU DEL TERÇ ORDE I CONFRARIES DEL CARMÉ DE CATALUNYA

Full mensual beneit pels Excms. Srs. Bisbes de Girona, Barcelona, Tortosa, Seu d'Urgell, Vic i Lleida

NÚM. 21

MARÇ DEL 1936

ANY II

LA SANTA QUARESMA

Heus ací que em arribat a un temps acceptable, heus ací que hem pervingut als dies de la salvació, ens diu l'Església en aquest sant temps de Quaresma.

Pot dir-se justament que la Quaresma és la primavera de l'any litúrgic. Així com durant la primavera tota la naturalesa treballa i es regenera, floreix i brosta sota la calda amorosa del sol, semblantment en l'Església de Déu s'opera, durant la Quaresma, un canvi profund de vida.

Sota l'influx del sol pasqual—Crist—ella sent xarbotar en les seves venes aquella saba divina que genera contínuament fills de Déu.

En la primavera la naturalesa produeix el seu màxim esforç, no solament genera nova vida, sinó que revifa aquella que sembla morta. En la Quaresma l'Església viu també profundament. En ella neixen nous membres per a Crist i d'altres de morts ressusciten a nova vida.

El significat veritable de la Quaresma és aquest: mort de l'home al pecat per a viure en Crist. Pensament magníficament expressat per l'apòstol Sant Pau amb aquestes paraules: Despulleu-vos de l'home vell—l'home pecador—i revestiu-vos de l'home nou—l'home justificat.

Ambdós elements estan realitzats en els sagraments del Baptisme i de la Penitència. Aquests sagraments signifiquen i obren la mort de l'home al pecat i la seva resurrecció a la vida de la gràcia.

Però a fi que aquesta vida no sigui efímera, sinó robusta, precisa que vagi precedida i seguida de la santa penitència, que significa acreixement de vida divina en nosaltres.

La penitència per la penitència no és cap ideal. Si ens mortifiquem és per assemblar-nos a Crist i als nostres germans.

Amb aquest esperit, que és el de l'Església, la penitència s'ens farà amable, en lloc d'espantar-nos. Acceptarem amb amor les mínimes privacions que ens imposa, pensant que la nostra satisfacció serà certament eficaç, unida a la satisfacció de tota l'Església.

Quin espectacle més bell que el de tot el poble cristià clamant misericòrdia i què agradable no ha d'ésser a Déu el seu prec unit amb el de Crist que sofreix i pena també per a nosaltres!

CATECISME LITÚRGIC

LA SANTA MISSA

—*Moltes vegades he sentit parlar de la gran dignitat i excel·lència de l'altar, lloc on s'ofereix la Santa Missa. ¿Em voldria explicar avui alguna cosa?*

—Verament que, per ésser el lloc on s'ofereix el Sant Sacrifici de la Missa, és gran i excel·lent la dignitat de l'altar i constitueix la part més noble del temple cristià.

L'altar—veritable centre de tot el culte litúrgic—és inseparable de la idea i acció del Sacrifici, i sempre, àdhuc entre els jueus i pagans, ha estat la suprema expressió del culte a la Divinitat. És com el gran seient de la Majestat de Déu que santifica la víctima, i per on ens ve a nosaltres tot contacte amb la Divinitat.

En la Sagrada Escripura es troba mencionat moltes vegades l'altar com el lloc propi del Sacrifici. I així Caf i Abel ja ofereixen llurs sacrificis sobre un altar; Noé, al sortir de l'arca, edificà un altar al Senyor, on oferí el seu sacrifici; Abraham preparà l'altar per a immolar el seu fill Isaac; en el Tabernacle de Moissès i en el Temple de Salomó hi havia dos altars—el dels *perfums* i el dels *holocaustes*—tots dos molt sumptuosos, i fou el mateix Déu qui donà aquest precepte general al seu poble: *Erigireu a Mi un altar damunt la terra i oferireu sobre d'ell els holocaustes* (Exod., XX, 24).

—*¿I quin fou el primer altar del Nou Testament?*

—El primer altar del Testament fou la *taula* damunt la qual nostre Senyor Jesucrist instituí la Sagrada Eucaristia. Aquest altar era de fusta, com també eren de fusta els altars usats pels Apòstols i primers Sacerdots durant les persecucions, fins que el Papa Sant Silvestre (segle IV) determinà fossin de pedra.

—*I allò que se'n diu el retaule, tan ric en ornamentació en algunes de les nostres Esglésies, que constitueix de vegades una veritable joia d'art, ¿forma també part de l'altar?*

—El retaule, per molt artístic que sigui, de cap manera forma part de l'altar, i fou introduït en temps de màxima decadència litúrgica, arribant algunes vegades a eclipsar la preponderància del mateix altar, al qual veiem convertit en un senzill pedestal d'un gran monument, convertint-se l'accessori en principal.

—*¿Què és, doncs, el que constitueix el ver altar?*

—L'altar està format únicament per la pedra consagrada, que porta al mig una concavitat amb les relíquies d'algun Sant, vestigi encara dels temps de les Catacumbes, quan els altars els solien erigir damunt els sepulcres dels màrtirs.

—*¿I quina cosa ens vol representar l'altar?*

—L'altar ve a ésser el cor, diríem, de la vida cristiana, el veritable símbol de Crist, el qual, com diu l'Apòstol Sant Pau, forma la *pedra angular* de tota l'Església.

Carme de Sojo

Per moltes de les persones que ens llegeixen, no és pas desconegut aquest nom. La fama de les virtuts d'aquesta ànima escollida, glòria del venerable Terç Orde del Carme de Catalunya, s'ha expandit arreu i avui sortosament són molt nombroses les persones del món que s'esforcen per a vèncer aquestes corrents malsanes de materialisme que avui desgraciadament priven, amb el record de les heroiques virtuts de la que voldriem proposar com a model de mares de família i de terciàries del Carme.

El dia que es traci la història del nostre Terç Orde carmelità de Catalunya, Carme de Sojo i Llibrada formaran en els primers rengles d'aquesta nombrosa falange d'ànimes pures que en ales d'un doble amor a Déu i a Maria pasaren per aquest món deixant un estel de perfumades virtuts.

Jo no sé què tenen de gran els Sants Carmelites, que tots ells són uns enamorats de la creu.

El lema de Carme de Sojo es sintetitzava en aquestes paraules: «Estimar i patir sense mai dir prou». «Jesús l'espòs de la meva ànima demana sacrifici», deia al seu director al demanar-li permís per a fer actes de penitència.

«Senyor, treiu-me tots els consols i les alegries... Vull patir per als pecadors, vull ésser una víctima de sacrifici permanent per al meu estimat Jesús».

«Tinc fam i set de sofriments. No puc ni vull viure sense patir. El meu xardorós desig, la meva única ambició és viure per patir per al meu Salvador. No puc suportar els pecats que graven el món, veure aquests pecats em mata, em trenca el cor.»

Així visqué sempre; amb aquest esperit de generós sacrifici passà Carme de Sojo els seus dies sobre la terra, manifestant haver conegut ben bé i posseir l'esperit de sacrifici i amor a la creu que caracteritzen els nostres Sants.

ORACIÓ

PER A ALCANÇAR ALGUNA GRÀCIA PER INTERCESSIÓ DE LA SERVENTA DE DÉU

Oh Jesús, Senyor Nostre, que morir-ho crucificat per a la salvació dels homes, per l'amor amb el qual atraieu a Vos les ànimes dels escollits, féu-nos la gràcia de veure aviat enlairada a l'honor dels altars a vostra fidelíssima Serventa Carme, la qual enamorada de la vostra Creu, visqué en mig del món, meravellant-lo amb les seves virtuts i esperit de sacrifici. A tal fi concediu-nos, Senyor, la gràcia... que us demanem per la seva intercessió.

Ara es diran tres *Parenostres* a la Santíssima Trinitat.

Les persones que aconseguixin alguna gràcia per intercessió de la Serventa de Déu, són pregades de comunicar-ho a aquesta Direcció.

PREGUNTES I RESPOSTES

—*Amb les indicacions del número anterior podré ja confeccionar degudament uns Escapularis del Carme?*

—De cap manera. També és necessari per a la validesa dels mateixos, amotillar-se al que ha prescrit l'Església sobre el color i la forma que han de tenir.

Els escapularis del Carme han d'ésser de color cafè, dit vulgarment color *carmelita*. Aquest color pot suplir-se sense cap mena d'inconvenient pel fosc o negre.

Tampoc la forma s'ha deixat a l'arbitri de cada u. La Sagrada Congregació solament reconeix dues formes vàlides: la forma quadrada i la rectangular. No servirien, doncs, els escapularis ovalats, en forma d'estrella, etc.

—*A voltes en veure escapularis de molt reduïdes dimensions m'ha assal·tat algun dubte sobre la seva valiseda. Té algun fonament jurídic aquest dubte?*

—Parlant en termes concrets, no. L'Església no ha prescrit res sobre el particular ni nosaltres podem fer-ho. Igualment serviran si són petits com si són grans. Si bé en això com en totes les demés coses de religió hem d'evitar cuidadosament el ridícul.

Tampoc és necessari que les dues peces d'un mateix escapulari tinguin idèntiques dimensions.

PRODIGIS DE L'ESCAPULARI

Transcribim el fet següent tal com ens ha estat relatat pel P. F. Rodríguez.

«Era el mes d'agost de 1929. En el llogaret de «Las Ventas» prop de Casas Viejas hi havia un veí greument malalt nomenat de motiu «Patas Tristes». Havent acudit per a assistir-lo el vaig trobar amb els ulls desencaixats i exhalant esgarrifosos planyys.

—«Vol que li posi—vaig dir—el St. Escapulari? Veurà com la Mare de Déu l'ajudarà. El malalt amb el cap va semblar que hi assentia, li vesteixo l'Escapulari i m'en vaig tranquil...

«Al caure la tarda m'anunciaren que Patas Tristes era cadàver. Torno tot seguit a la casa sense poguer conciliar el fet de portar el St. Escapulari amb la mort sense sagraments, si bé estava ben segur que la Mare de Déu l'hauria salvat per altres mitjans que Déu ha posat en les seves mans.

—«Ja és mort, em dèien. Ha mort a migdia. Amb el cor sensiblement afectat per la pena vaig entrar en l'habitació on estava amortallat el difunt. Començo a resar-li un respons i, oh misericòrdia de Maria! Al aspergir-lo amb l'aigua beneïda, l'home amortallat fa un pregon respir.

«Encara era viu. Li administro els Sagraments, li faig la recomanació de l'ànima, li aplico la indulgència plenària dels confreres del Carme i poc després s'adormí tranquil·lament en braços de Maria».

Les messes són moltes...

Notícies rebudes de la nostra Missió del Brasil, ens donen compte d'haver obert a Aymorés les Germanes Carmelites de la Divina Providència, un col·legi per a nenes.

Aquestes Religioses es proposen l'apostòlica tasca d'ajudar els nostres abnegats missioners en l'educació religiosa d'aquell poble, ensems que prometen donar a les educandes una sòlida cultura a base dels programes més avançats.

També els nostres missioners van expandint la seva obra benèfica a favor d'aquells pobles atrassats. Ultimament s'han possessionat de la parròquia de Lejao.

«La gent d'aquest poble—diu el Pare Pius—és molt dòcil, i molt senzilla, però molt ignorant. Sovint ens trobem amb gran dificultat de resar el sant rosari, car no saben ni tan sols el *Parenostre*».

Nissaga d'herois...

Els periòdics donen compte d'haver estat traslladades a Bèlgica la seva pàtria natal, les cendres d'aquell religiós que un dia admirà el món amb les seves obres de caritat envers els leprosos: el P. Damià de Veuster.

Eren tals els estralls que causava aquesta enfermetat horrible en varies illes del Pacífic que el govern decidí habilitar per a llatzeret l'isla de Molokai.

Mancats els malalts de tot confort humà es lliuraren mentre esperaven una horrible mort, als plaers més repugnants.

L'estat d'aquells infeliços trencà el cor del P. Damià i decidí consagrar la seva vida a aliviar tantes misèries.

Setse anys passà barrejat amb aquells pobres leprosos; ajudant-ne a ben morir 2.500.

Després d'alguns anys d'abnegat ministeri se li apreciaren els símptomes de la lepra. El metge l'adverteix: —«Pare, us ha arribat l'hora. Esteu contagiats». A lo qual contestà el P. Damià: —«La notícia no m'espanta pas. És la voluntat de Déu.»

L'any 1889 passà a millor vida. El món l'ha canonitzat amb el títol de «màrtir de la caritat», mentre espera que l'Església el glorifiqui amb la corona dels sants.

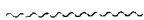
Aquest és l'esperit que anima els tan odiats Religiosos.

Escoltant converses...

—Hola, Janet. D'on vens ara?

—Vinc de Missa. No saps que avui és diumenge? Que no hi vas tu?

—Jo, a Missa? Tan ignorant em fas? Des que m'he convençut que això de la religió és un negoci dels capellans, mai més m'en sóc preocupat.

Així parlen aquelles persones que juguen continuament amb la mentida i la calúmia. Que no saben enlairar-se més amunt dels materials interessos. Que tot ho miren amb els ulls posats en la «pesseta».

Aquests tals no tenen ni dret de parlar de les coses de religió que no entenen. Ni criticar de les coses esperituals, mentre no aprenguin a enlairar el seu pensament més amunt de la teulada que els dona aixopluc.

Si el sacerdot demana alguna cosa a cambi del seu ministeri, no és negociant amb les coses esperituals. —Déu ens en guardi!— Sinó perquè, com ensenyà Jesucrist, aquell que predica l'Evangeli té dret de viure de l'Evangeli.

Hi ha persones que tenen uns ulls tan tèrbols, que en tot hi han de veure la mala intenció.

VEURE DEU EN TOT

Cap altra sentència expressarà millor el contingut i abast d'aquest tema que aquella del llibre de la Saviesa: «Vans són tots els homes que no tenen coneixença de Déu i que contemplant les coses criades no han sabut remunerar-se al coneixement del seu Artífex».

Sí, plens de niciesa i ignorància són totes aquelles persones que no veuen la mà de Déu en mig de l'universal concert de les criatures.

Si de l'efecte podem pervenir en coneixement de la causa, com és possible que efectes tan magnífics i plens de bondat no ens menin al coneixement de la Bondat Suprema?

Així és efectivament. Oí el nom de Déu en la universal lloança de les criatures aquell que deixà escrit: «Els cels canten la glòria de Déu». Però com pot percebre la veu subtil de les criatures aquell que viu sempre distret i eixordades les oïdes amb el tràfec i soroll de les coses materials?

La veu de Déu es percebeix solament en el silenci del nostre cor, quan l'esperit reposa de les coses materials i es lliura a les dolces emocions de la divina gràcia.

En aquest món solament podem veure Déu amb els ulls de la fe, la qual tancant les nostres parpelles a les coses sensibles, ens descobreix els magnífics horitzons del sobrenatural.

Ulls purs tenia el gran astrònom Secchi, el qual havent passejat la seva mirada per l'espaiós firmament sorprengué la divina Omnipotència adorant-la. I el naturalista De Linneo vegé a través de les meravelles de la creació, l'ombra d'un Déu Etern.

I què direm dels Sants? Qui com ells tenia els ulls purs i afinades les oïdes per tal de sentir i veure Déu en totes les seves criatures?

Santa Teresa de l'Infant Jesús veu el seu nom escrit per Déu en el firmament en contemplar la constel·lació d'Orió.

Santa Maria Magdalena de Pazzi passa pel costat de les flors del jardí i al percebre potent la veu de les criatures convidant-la a lloar Déu els diu: «Calleu, ja sé que em cal estimar Déu.»

El Ven. Angel Paoli esguardava els pobres com la imatge de Déu, per això deia: «Qui dóna al pobre dóna a Déu.»

Que totes les criatures ens serveixin també a nosaltres per a estimar més Déu i per a conservar sempre la seva presència, que és el mitjà més apte per a esmenar els nostres defectes i avançar en la virtut.

Lectors: EL CARME us adreça un fervent prec. Voldria que cada u de vosaltres li procurés una nova subscripció.

En el proper número donarem compte de les que haurem rebut.

<p>Al Col·legi Marià dels Carmelites d'Olot s'admeten per a sa formació científica i moral els nens que mostrin inclinació a l'estat religiós. Per instruccions dirigir-se a aquest Convent.</p>

ESPIGOLALLES

Alguns diuen...

Sóc sentit a voltes algunes persones, per altra banda de molt bons sentiments, les quals i per a dissimular la seva por a la mortificació solen dir excusant-se:

—La meua salut no em permet pas fer abstinència ni observar el dejuni.

—Si veritablement és així està bé. L'Església no l'obliga pas a observar aquestes lleis amb notable perjudici de la salut. Però recorda que la primera intenció de l'Església en aquestes santes institucions, és de què ens mortifiquem.

L'Església et dispensarà per causes justes del dejuni i l'abstinència; però no de la penitència i mortificació.

Vol que durant aquest temps pensis en els teus pecats i en satisfer amb la mortificació voluntària el deute que tenim amb Déu Nostre Senyor, per tal de poder resuscitar el dia de la Pasqua a una vida santa i gloriosa a semblança del Bon Jesús.

Sense perjudicar la teua salut, podràs abstenir-te d'assistir a tal o qual espectacle, que si tal volta no és pecaminós s'adiu ben poc amb el sentit de la santa Quaresma.

Pots mortificar els sentits, refrenar la teua llengua per tal d'evitar aquelles paraules tan poc caritatives; mortificar el teu caràcter impetuós; ésser més diligent en les obres de pietat i exercitar-te en altres bones obres.

D'aquesta manera si no has satisfet a la lletra del precepte, t'has conformat amb el seu esperit, que en aquest cas és igualment bo.

Un terciari il·lustre

Tota la premsa carmelitana exulta de joia i ofrena els seus respectuosos homenatges al terciari il·lustre Monsenyor Albert Arborio Mella, que ha estat distingit pel Sant Pare amb el càrrec de Majordom de la seva il·lustre persona.

Ensems que en donem participació a nostres estimats lectors fem vots perquè el Senyor li dongui molts anys de vida per a poder exercir tant importants càrrecs.

Acudiu a Sant Josep

Sempre els Carmelites han sentit especial devoció envers aquell Sant que merescué ésser escollit entre tots els homes, per a espòs de la Mare de Déu.

La devoció a Maria sempre ha anat del braç amb la devoció a Sant Josep. I les ànimes carmelitones han estat les més grans enamorades de la seva augusta Mare i Regina la Verge del Carme.

Com podia ésser que els Carmelites no estimessin aquella persona que més estimada fou de Maria després de Déu? Maria estimà Sant Josep més que una fidelíssima i amant esposa estima el seu espòs. I no solament l'estimà i l'estima, sinó que vol que totes les persones, tots els seus fills l'estimin amb un amor de preferència.

Voleu agradar a Maria? Voleu ésser uns bons carmelites? Voleu fer seriosos avenços en el camí de la perfecció? Estimeu particularment Sant Josep.

La bona premsa

Hi ha catòlics que encara no arriben a comprendre la importància de la premsa per al triomf de la causa de la religió. Pensen que tot està fet complint més o menys rutinàriament amb els deures religiosos.

No és lícit a un catòlic protegir de cap manera als que tenen com a programa positiu únic l'emancipar la criatura de Déu.

Aquesta campanya és fa avui dia particularment des de les columnes de la premsa. En el camp de la premsa és on es lliura la batalla entre el bé i el mal. Si la nostra premsa és forta la defensa serà més eficaç.

Un catòlic íntegre ni llegeix la premsa impia ni l'afavoreix amb els seus anuncis.

Us sembla bé que ella visqui amb els diners dels catòlics?

Guerra a la mala premsa! Afavoriu la bona premsa.

CALENDARI DEL CARME

FESTES I INDULGÈNCIES DEL MES DE MARÇ

3. Dimarts.—Bt. Jacobi, cfr.
4. Dimecres.—Bt. Romeu, cfr.
6. Divendres.—St. Ciril de Constantinopla, cf. i dr. *Ind. Pl.*
11. Dimecres.—Bta. Teresa Margarida Redi, vg.
13. Divendres.—Sta. Eufràsia, vg.
19. Dijous.—St. Josep, Patró de l'Església i Protector primari de l'Orde del Carme. *Ind. Pl. i Abs. Gen.*
20. Divendres.—Bt. Baptista Mantuà, cf.
21. Dimarts.—St. Gabriel Arcàngel, Protector de l'Orde del Carme. *Ind. Pl.*
25. Dimecres.—Anunciació de la Mare de Déu. *Ind. Pl. i Abs. Gen.*
29. Diumenge.—St. Bertold, cf. *Ind. Pl.*
31. Dimarts.—Bta. Joana de Tolosa, vg. *Ind. Pl.*

El vinent mes d'Abril, es pot guanyar *Indulgència Plenària* els dies 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 29. Es dona l'*Absolució General* als Terciàris els mateixos dies, llevat del darrer. El dia 13 es dona en les Esglésies del Carme la *Benedicció Papal*.

PRACTICA MENSUAL:

Veure Déu en tot.

SANT PROTECTOR DEL MES

BT. BAPTISTA MANTUÀ, CF.

(20 de Març)

Notable és la vida del nostre beat per la manera com sabé agermanar el treball assidu amb la contínua oració. Els grans legisladors sempre han posat el treball com un dels mitjans més eficaços per a la santificació de l'ànima. El treball ben ordenat és una perfumada oració.

Això ens dona la raó de la gran activitat literària i de caritat del beat Baptista.

A semblança de l'Apòstol Sant Pau es feia tot en tots per tal de portar ànimes a Jesucrist. Es considerava com un humil instrument posat en les mans de Déu per tal de fer conèixer els tresors de la seva misericòrdia i estava joïós encara que fos en la humilitat i en el sufriment.

Era admirable la paciència en mig dels sofriments amb els quals el provà Déu. Es que vivia de la fe i sabia que els dolors d'aquesta vida quan s'accepten amb resignació purifiquen l'ànima i l'enlairen vers Déu...

DOCUMENTS DE VALOR

...Amb gran satisfacció beneïm la publicació mensual titulada *EL CARME*, com també al seu discret Director i Redactors, pel noble fi que es proposen de propagar per tot arreu la devoció a la Verge del Carme i al Sant Escapulari, i infundir en tots els pils cristians de Catalunya, un alè de vida carmelitana, que és vida d'oració, de silenci i penitència.

Per altra part, en mig d'aquesta atmòsfera de paganisme que ens envolta i asfixia tantes ànimes, jutgem ésser obra d'apostolat il·luminar les intel·ligències amb esclats d'eterna veritat i enlairar els cors al Cel en ales de la divina esperança. Objectius que segurament aconseguirà la publicació *EL CARME* mitjançant el benaurat Escapulari, focus de llum divina que il·lumina les intel·ligències i àncora celestial que salva tants naufragats en el mar de la vida i els condueix a l'eterna felicitat.

Per tals consideracions, concedim generosament en el Senyor, 50 dies de indulgència a tots els Nostres subdits que **llegeixin** o **propaguin** la Revista mariana *EL CARME*...

JOAN, BISBE DE VIC

EL CARME.—Direcció i administració: PP. CARMELITES.—OLLOT (Girona)

Subscripció a l'any: Ptes. 1'25

OLLOT: IMPREMTA BONET